

Recenzja

osiągnięcia naukowego dr. Marka Siwickiego, ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

Ocenę osiągnięcia naukowego dr. Marka Siwickiego sporządziłam biorąc pod uwagę wymagania określone w art. 219. w ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.)

Uwagi ogólne

Dr Marek Siwicki, w 1980 roku, ukończył studia magisterskie na kierunku wychowanie fizyczne w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku. W 1987 roku, na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, ukończył podyplomowe studia dziennikarskie. Natomiast stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki uzyskał na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, w dniu 29 maja 2012 roku, na podstawie rozprawy doktorskiej *Edukacyjna działalność młodzieżowych ośrodków żeglarskich na Warmii i Mazurach w latach 1945-1989. Studium historyczno-pedagogiczne*. Rozprawę doktorską przygotował pod kierunkiem naukowym dr. hab. Andrzeja Gąsiorowskiego, natomiast recenzentami tejże rozprawy byli prof. dr hab. Józef Górniewicz oraz dr hab. Waldemar Moska.

Jak wynika z przedłożonego przez Habilitanta wykazu osiągnięć naukowych, w latach 2004-2013 był zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie, w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, w którym prowadził ćwiczenia z przedmiotów zawodowych na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. W latach 2006-2008 wykładał również, w ramach zajęć zleconych, w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Józefa Rusieckiego w Olsztynie oraz w 2015 roku w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie prowadząc zajęcia w ramach godzin zleconych. Zaś od 2013 roku dr M. Siwicki jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Historii Wychowania w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie.

Charakterystyka dorobku naukowego

Zainteresowania naukowo-badawcze Habilitanta lokują się w czterech głównych obszarach, a mianowicie pedagogika społeczna i medialna, dziecko i dzieciństwo, nowe media w edukacji oraz wychowanie morskie jako strategia pedagogiczna. Powyższa problematyka znajduje odzwierciedlenie w dorobku naukowym dr. M. Siwickiego, na który składają się publikacje,

wydane po uzyskaniu stopnia doktora, a mianowicie: 2 monografie autorskie, 4 monografie współautorskie, 16 współredakcji naukowych, 7 autorskich artykułów naukowych, 9 wieloautorskich artykułów naukowych, 25 autorskich rozdziałów w monografiach oraz 2 rozdziały wieloautorskie. Warto odnotować także aktywność dr. M. Siwickiego jako recenzenta artykułów naukowych w czasopiśmie *Kwartalnik Nauk o Mediach*.

Problematycznym okazało się jednak dla Habilitanta, jak sam na to wskazuje (Wykaz osiągnięć naukowych, s. 8), wskazanie punktacji za publikacje naukowe. W efekcie zastosował następującą punktację (według „starych zasad”): *za każdy artykuł czy rozdział w monografii przyjąłem minimalną liczbę punktów, za książkę zaś – 20 punktów. Zatem za 56 artykułów i rozdziałów w monografiach wyszło 336 punktów (56 razy 6) za książki – 140 (7 razy 20 punktów, co daje razem 476 punktów*. Trudno jednak uznać ją za rzetelną. W przypadku bowiem monografii współautorskich punkty są dzielone między ich współautorów, podobnie w przypadku artykułów i rozdziałów współautorskich oraz prac redakcyjnych. Habilitant opublikował artykuły w czasopismach o zróżnicowanej punktacji: *Edukacja – Technika – Informatyka – 20 punktów (3 artykuły); Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze – 40 punktów (1 artykuł); Problemy Współczesnej Edukacji – 40 punktów (1 artykuł); Baszta – brak w bazach danych czasopism (1 artykuł); Edukacyjna Analiza Transakcyjna – 70 punktów (2 artykuły); Medyczne Zeszyty Naukowe – brak w bazach danych czasopism (1 artykuł); Problemy Społeczno-Wychowawcze – 6 punktów, aktualnie brak danych w bazach czasopism (1 artykuł); Szkice Humanistyczne – 6 punktów, aktualnie brak danych w bazach czasopism (4 artykuły); Zeszyty Naukowe Uczelni Warszawskich – brak danych w bazach czasopism (2 artykuły).*

Jak z powyższego zestawienia wynika Habilitant opublikował, wyłącznie w polskich czasopismach, 14 artykułów w czasopismach do 20 punktów, 2 artykuły w czasopismach za 40 punktów oraz 2 artykuły w czasopiśmie za 70 punktów. Wśród tych artykułów 5 ma charakter autorski, pozostałe współautorski.

W przedłożonych dokumentach nie została zawarta informacja dotycząca cytowań publikacji autorstwa Habilitanta. Dokonany przeze mnie przegląd baz cytowań wskazuje, że dr M. Siwicki, w ciągu ostatnich pięciu lat w Google Scholar ma wykazanych 6 cytowań (w tym 2 zawarte w publikacjach autorskich Habilitanta i 1 w artykule współautorskim), w h-indeks 2 cytowania. Nie posiada natomiast cytowań odnotowanych w bazie Web of Science. Powyższe wskazuje na zdecydowanie małą obecność publikacji Habilitanta w międzynarodowej przestrzeni naukowej.

Wskazane przez dr. M. Siwickiego obszary zainteresowań naukowych znalazły również odzwierciedlenie w wystąpieniach konferencyjnych. Habilitant uczestniczył bowiem aktywnie w: 18 ogólnopolskich konferencjach naukowych, 5 konferencjach międzynarodowych, 1 kongresie, 2 seminariach naukowych oraz 1 webinarium naukowym. Odnotować przy tym należy aktywność Habilitanta na rzecz organizacji konferencji – cyklicznie organizowanej (w latach 2014-2018) Ogólnopolska Konferencja Naukowa Cyberprzestrzeń i Światy Wirtualne oraz II Ogólnopolska E-Konferencja Naukowa „Edukacja – Analiza – Transakcja. Relacje i modele transakcyjne,” zorganizowana przez Zespół Badawczy Edukacyjnej Analizy Transakcyjnej Instytutu Pedagogiki Akademii Jana Długosza w Częstochowie, Wydział Pedagogiczny Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, Zakład Teorii Wychowania, Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Śląskiego, Katedra Psychopedagogiki Akademii Ignatianum w Krakowie, 17 maja 2018 r.

Przewodniczył również sesjom w trakcie dwóch ogólnopolskich i jednej międzynarodowej konferencji naukowych. Aktywność konferencyjna Habilitanta dowodzi działań na rzecz upowszechniania wyników badań własnych.

Dr M. Siwicki, jak na to wskazuje analiza przesłanej dokumentacji, nie przejawiał aktywności w zakresie naukowo-badawczej działalności projektowej, ani współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Tym samym Jego działalność naukowo-badawcza lokuje się wyłącznie w polskiej przestrzeni naukowej i przejawia się głównie w postaci aktywności publikacyjnej oraz konferencyjnej.

Wskazane osiągnięcie naukowe i jego ocena

We wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika, dr M. Siwicki, jako osiągnięcie naukowe, wskazał autorską monografię pt.: *Nowe podwórka współczesnego dzieciństwa*. Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, Warszawa 2021, ISBN 978-83-66879-32-4, ss. 423. Recenzenci: prof. dr hab. Ewa Ogrodzka-Mazur, prof. dr hab. Bogusław Śliwerski.

Monografia składa się ze wstępu, wprowadzenia oraz trzech części, których zakresy tematyczne wskazują na właściwą strukturę ocenianej monografii, w odniesieniu do jej przedmiotu, a mianowicie nowe podwórka współczesnego dzieciństwa.

We wstępie, przywołując i komplementarnie traktując kategorię zabawy, jako naturalnej czynności dziecka, dzieciństwa oraz podwórka, stawia szereg pytań szczegółowych (s. 13), które logicznie wpisują się w zakres wiodącego pytania badawczego, a mianowicie *Jakie są nowe podwórka współczesnego dzieciństwa?*(s. 42). Wskazuje przy tym na przestrzenie i miejsca zabaw dzieci, przed przełomem milenijnym, w których będzie poszukiwał odpowiedzi na sformułowane pytania. Deklaruje, że podwórko i zabawę będzie postrzegał z perspektywy pedagoga medialnego, społecznego i pedagoga kultury fizycznej (s.13), orientując się w szczególności na podwórko tradycyjne, podwórko wirtualne, kontekst szkolny, rodzicielską nadopiekuńczość oraz na pokolenie dorosłych z ich spojrzeniem na dzieciństwo. W tym kontekście określa adekwatnie cele i kluczowe kategorie. Za właściwą uznaje argumentację na rzecz zasadności badania podwórek i aktywności przejawianej tam przez dzieci, także z perspektywy dokonanego przez dr. M. Siwickiego przeglądu rodzimej literatury przedmiotu. We wprowadzeniu, z kolei, dr M. Siwicki eksponuje specyficzne przestrzenie dziecięcego funkcjonowania, argumentując zasadnie na rzecz powiązania podwórka z dzieciństwem rozumianym dynamicznie jako społeczną kategorię wieku i nadając owym podwórkom status samodzielnej kategorii, pozwalającej, jak słusznie zakłada Habilitant, na stawianie szczegółowych pytań i poszukiwania na nie odpowiedzi (s. 39). Swoje przedsięwzięcie badawcze osadził na gruncie badań jakościowych i jako perspektywę badawczą wybrał brikolaż (pedagogiczny i metodologiczny), co skutkowało przyjęciem paradygmatu interpretatywnego oraz paradygmatu nowych mobilności (s. 43). Natomiast jako formę wypowiedzi wybrał esej wspierany analizą dyskursu (głównie tekstowego). Źródłami dokumentów były artykuły z gazet i czasopism, naukowe monografie, opracowania i artykuły, publikacje rządowe, pamiętniki czy wspomnienia, biografie, literatura i poezja, malarstwo i fotografia oraz Internet, które Habilitant poddał analizie ze względu na ich funkcjonalność i performatywność specyficzną dla tekstu. Przyjęta przez Habilitanta perspektywa badawcza, w mojej ocenie, nie

budzi wątpliwości, cechuje ją bowiem spójność metodologiczna, wskazująca na wysokie kompetencje badawcze dr. M. Siwickiego.

W części pierwszej Habilitant poddał analizie następujące zagadnienia: dziecięce przestrzenie i miejsca, z ekspozycją dziecięcych przestrzeni społecznych; przestrzeni, gdzie (nie) chcą dzieci; miejsc, pamięciomiejsc i nie-miejsc, a także przestrzeni jako naukowej abstrakcji (rozdział 1); dziecko, dzieciństwo, dorośli, a w ich kontekście istotę dzieciństwa, obrazy koncyptowane ze słów dziecka, dzieciństwo jako przymiotnik, czas swobodny dziecka oraz prawo dziecka do dzieciństwa (rozdział 2) oraz badania i studia nad dzieciństwem, poddając analizie odmiany refleksji i podejść, perspektywę childhood studies, wieloaspektowość dyskursu badawczego, perspektywę psychologii rozwojowej, stadialną koncepcję kształtowania tożsamości, a także technologie do pary z dzieciństwem (rozdział 3).

To interesujące poznawczo opracowanie, o refleksyjnym charakterze, bardzo dobrze osadzone w literaturze przedmiotu. Jego walorem jest refleksyjny namysł Habilitanta nad atrybutami dziecięcej rzeczywistości, rozumienie dzieciństwa i jego konceptualizacja w swoistym dialogu ze stanowiskami teoretycznymi badaczy zagadnienia oraz praktyką uobecniającą się w dziecięcej codzienności wraz ze specyficznymi dla niej uwarunkowaniami. Wobec wielowymiarowego i wieloaspektowego dyskursu badawczego, dotyczącego dziecka i dzieciństwa, świadomie określa własną przestrzeń i perspektywę badawczą, wyznaczaną przez dziecięcy świat społeczny naznaczony w przestrzeni podwórka, sposoby budowania osobistej i grupowej biografii dziecka wtapiającej się, jak stwierdza Habilitant, w dziejący się czas historyczny. Słusznie zakłada, że dla kształtującej się tożsamości dziecka istotnymi są badania uprawiane również z perspektywy psychologii rozwojowej stwierdzając, że stanowią one ważne tło dla konstruowania (nie)antropocentrycznego obrazu dziecka i dzieciństwa. Z powodzeniem poszukuje, wskazuje, konstruuje i uzasadnia miejsce własnej perspektywy badań nad dzieckiem i dzieciństwem odnosząc się do wielości paradygmatów, profilu przedmiotowego, dyskursu i specyfikacji badań.

Druga część monografii poświęcona została: istocie zabawy, grom i zabawkom (rozdział 4); wyjątkowości zabawy (rozdział 5) oraz koncepcjom i teoriom zabawy (rozdział 6). Dr M. Siwicki w sposób refleksyjny i poznawczo wartościowy poddaje analizie świat rzeczywistości symulowanej, zabawę jako sytuację wychowawczą, wskazując na jej kluczowe funkcje i cechy, także jedność zabawy i zabawki oraz ich roli w enkulturacji. Podejmuje również zagadnienie wyjątkowości zabawy określonej w odniesieniu do odmian ryzykownej zabawy, znaczenia zabawy dla rozwoju inteligencji, zabawy przebiegającej według porządku i ładu oraz swobodnej zabawy nieustrukturyzowanej. To kompetentne i spójne teoretycznie opracowanie. Stawiane przez Habilitanta pytania pozwoliły na wykoncyptowanie pojęcia zabawy w konfrontacji z wyłonionymi z literatury przedmiotu i zaprezentowanymi teoriami zabawy. Na podkreślenie zasługuje sformułowana przez dr. M. Siwickiego teza o dialektycznym charakterze zabawy i jej związku z kulturą.

Natomiast przedmiotem ostatniej (trzeciej) części monografii Habilitant uczynił: typy, zalety i wady podwórek (rozdział 7); racjonalność podwórka (rozdział 8); różnorodność dziecięcych placów zabaw (rozdział 9) oraz podwórka wirtualnych jaskiniowców (rozdział 10). Poszukując odpowiedzi na pytania o to, czym dla dziecka jest podwórko i jakie podwórko jest dla nich najlepsze, odnosi się w sposób refleksyjno-krytyczny do wybranych stanowisk badaczy zagadnienia, by w konsekwencji zaproponować rozumienie podwórka i wskazać na jego

J.M.Łukasik (red.), *Wyzwania dla edukacji*, Wydawnictwo „Scriptum,” Kraków 2021 – znajduje się jeszcze w druku.

- S.Galanciak, M.Siwicki, J.Czarkowski (red.), *Na krawędzi. Szkoła przed ekranem*. Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2017. W pozycji opublikowany został autorski rozdział Habilitanta *Film dokumentalny z konferencji naukowej* (s. 211-225), w którym przedstawiony został film jako dokument, *który w zamyśle autorów obrazem i słowami szkicuje sad wolny niezmqcony o mistrzach i uczniach; rejestrowany w kuluarach konferencji. Stqd tytuł Mistrz i uczeń. Rozmowy w foyer* (s. 212). Film został zrealizowany 25 maja 2015 roku w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, podczas II Konferencji Naukowej *Cyberprzestrzeń i światy wirtualne, mistrz i uczeń w cyfrowym świecie*. W rozdziale przedstawione zostały osobiste refleksje 12 uczestników konferencji. W konkluzji Habilitant stwierdza, iż *film powstał w celach informacyjnych i dydaktycznych oraz dokumentalnych, bez zbędnego twórczego blichtru i operatorskich sztuczek*. Po czym cytuje wybrane fragmenty wypowiedzi uczestników filmu. W efekcie opracowanie obrazuje, w specyficzny sposób, myśli pedagogiczne uczestników konferencji, wpisujące się w jej problematykę.

- M.Siwicki, G.Dubielski (red.), *Między stadionem a brzegiem jeziora. 65 lat akademickiego sportu i wychowania fizycznego w Kortowie*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Olsztyn 2016. W monografii opublikowanych zostało 9 rozdziałów autorstwa Habilitanta: *Gdzieś między stadionem a brzegiem jeziora* (s. 13-20); *Obowiązek wychowania fizycznego na wyższych uczelniach* (s. 39-44); *AZS Olsztyn mistrzem jest* (s. 45-57); *Przegląd wydawnictw o sporcie i wychowaniu fizycznym* (s. 59- 88); *Strzały i rekord na nowym stadionie* (s. 199-201); *Pierwsza Dama olsztyńskiej gimnastyki* (s. 227-231); *O najlepszych żeglarzach słów kilka* (s. 331-340); *Akademicka sekcja żeglarstwa lodowego* (s. 341-355); *Pionierzy i ich następcy. Alfabet Studium* (s. 436-528). Podjęta we wskazanych opracowaniach problematyka dowodzi znajomości Habilitanta historii Olsztyna i jego miejsc szczególnych, regulacji dotyczących wychowania fizycznego w wyższych uczelniach, działalności i osiągnięć sportowych Akademickiego Związku Sportowego przy Wyższej Szkole Rolniczej w Kortowie, tekstów kronikarskich Franciszka Jerzego Sroczyka upamiętniających wydarzenia z życia sportowego Kortowa (w autorskim rozdziale Habilitant przywołuje opracowania kilku innych autorów, wydarzenia otwarcia nowego stadionu do lekkiej atletyki w Kortowie oraz biografii utytułowanych sportowców. Powyższe dowodzi umiejętności dokumentowania i pasji dr. M.Siwickiego nie tylko w zakresie bardzo dobrej znajomości działalności sportowej w regionie, ale także popularyzacji tej działalności.

- M.Siwicki, A.Leśny, *Uwodzenie lirgona. Wychowanie morskie jako strategia pedagogiczna*, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, Warszawa 2000. W monografii przedstawione zostało żeglarstwo w jego wychowawczych i kształcących aspektach, z przypisaniem mu jednocześnie określonej strategii pedagogicznej. Przedmiotem analizy uczyniono: historię żeglarstwa wodnego i lodowego, kulturę żeglarską w organizacjach, wychowanie do aktywności fizycznej, naukę żeglarstwa jako formę edukacji i wychowania, wartości i rolę żeglarstwa, kadetów na szkolnych żaglowcach, szkołę pod żaglami, sail training a wychowanie morskie. To opracowanie napisane z dużym znawstwem żeglarstwa w jego pedagogicznych kontekstach. Może stanowić kompendium wiedzy w tym zakresie. Nie można jednak określić, co jest wkładem autorskim dr. M.Siwickiego i jaki jest Jego procentowy udział w

przygotowaniu publikacji. Do przesłanej mi dokumentacji nie zostały dołączone bowiem stosowne oświadczenia Habilitanta.

- M. Siwicki, *Przystanie ciepłych wiatrów. Przyczynek do dziejów żeglarstwa na Warmii i Mazurach*, Studio Reklamy ERZET w Olsztynie, Drukarnia BookPress, Olsztyn 2014. Przedmiotem monografii są „wodne podwórka” – przystanie żeglarskie nad jeziorami mazurskimi, gdzie w bazach sportów wodnych, pod auspicjami kuratorów oświaty i wychowania, prowadzona była żeglarska działalność kształcąca i wychowawcza. Narracja Autora jest osadzona w literaturze kultury fizycznej oraz pedagogicznej. Walorem pracy jest przedstawienie dziejów sportu żeglarskiego i bojerowego na Warmii i Mazurach. Praca została napisana m.in. w oparciu o bogate materiały dokumentalne – źródła archiwalne, kroniki, relacje ustne, niepublikowane prace doktorskie i magisterskie.

Jako pozostałe osiągnięcia naukowe dr M.Siwicki wskazał następujące artykuły i rozdziały w pracach zbiorowych:

- „Ślad ognia na metalu” z etykietą teorii części swobodnych Simona Nicholsona [w:] N.Pikuła, K.Jagielska, J.M.Łukasik (red.), *Wyzwania dla edukacji w sytuacji pandemii COVID-19*, Wydawnictwo „Scriptum”, Kraków 2020, s. 119-134.

- *Atrakcje szkolnego ekranu versus „podwórko z trzepakami”*, „Edukacja – technika – Informatyka”, 2018, nr 4 (26), s. 143-150).

- Galanciak S., Siwicki M., *Metafora „cybergrzechu” jako inspiracja do refleksji nad pokusami Sieci*, „Edukacja – Technika – Informatyka”, 2018, nr 4(26), s. 135-142 – brak oświadczenia obrazującego wkład Habilitanta w przygotowanie artykułu.

- *Ćwierć wieku cyfrowej powodzi ze wspaniałym światem żeglowania w tle*, „Edukacja – Technika – Informatyka”, 2018, nr 1(23), s. 101-107.

- *Manowce bierności fizycznej, a człowiek zaplątany w Sieci* [w:] J.Bednarek, A.Andrzejewska (red.), *Cyberprzestrzeń – człowiek – edukacja. Dylematy społeczności cyfrowej*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2015, s. 195-208.

- Galanciak S., Siwicki M., *Cyberwypalenie. Syreni śpiew wśród cyfrowych pokus*, „Problemy Społeczno-Wychowawcze”, 2018, R.LVIII, nr 567(2), s. 3-10 - brak oświadczenia obrazującego wkład Habilitanta w przygotowanie artykułu.

- Galanciak S., Siwicki M., *„Już dość tego piękna i ciepła”. Patointeligencja i jej helikopterowi rodzice*, „Problemy Opiekuńczo – Wychowawcze”, 2020, nr 7, s. 37-49 - brak oświadczenia obrazującego wkład Habilitanta w przygotowanie artykułu.

- Galanciak S., Weiss A., Siwicki M., *Students of pedagogy on social relations at the beginning of the pandemic – in the light of a qualitative analysis of their personal and social reflectiveness*, „Edukacyjna Analiza Transakcyjna”, 2020, nr 9, s. 237-256 - brak oświadczenia obrazującego wkład Habilitanta w przygotowanie artykułu.

- *Trawersowanie Heraklesa. Eskapistyczne wizje aktywności fizycznej a umiar pedagoga* [w:] A.Ciążela, S.Jaronowska (red.), *Transgresja jako motyw refleksji nad wychowaniem*, Wydawnictwo Akademii pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, Warszawa 2017, s. 39-58.

analysis of their personal and social reflectiveness – jednak bez możliwości określenia wkładu autorskiego Habilitanta (brak stosownych oświadczeń).

Odnosząc się natomiast do wskazanych przez dr. M. Siwickiego artykułów i rozdziałów w pracach wieloautorskich z perspektywy warsztatu badawczego, trudno mi przesądzić o jego jakości, gdyż w opracowaniach tych wyartykułowanie kwestii metodologicznych jest raczej nieobecne.

Działalność dydaktyczna i popularyzatorska

Walorem działalności dydaktycznej dr. Marka Siwickiego są projekty edukacyjne realizowane na specjalnościach Edukacja medialna oraz Pedagogika kultury i media cyfrowe (Habilitant nie wskazał jednak na jakim kierunku studiów owe specjalności funkcjonują). Zaliczyć do nich należy projekty *Czytając osobę znaczącą (Czytając Tokarczuk, Słuchając Malajkata, Cztery i pół minuty ciszy Johna Cage'a)*, *Artykuł naukowy, Wychowanie dla zdrowia* oraz *Aplikacja Blokowa PENA*. Także cyklicznie organizowane *Spotkania z Autorem*, których celem jest poznanie sylwetki autora i jego, uznanej za interesującą, monografii naukowej – w latach 2016-2018 odbyło się 5 takich spotkań. Ich uczestnikami byli: dr hab. Franciszek Szlosek prof. APS, prof. dr hab. Bogusław Śliwerski, prof. dr hab. Bogusław Milerski, prof. dr hab. Maciej Karwowski, dr hab. Anna Odrowąż-Coates prof. APS. Ponadto wspólna ze studentami realizacja filmów o charakterze oświatowym i społecznym np. *Rozmowy w foyer, Dydaktyka cyfrowa – poza granicami wyobraźni, Rodzice w edukacji, Wywiany wiatrem, Po prostu, W świecie bajek Disneya*, które są wyświetlane w *Kinie Świt*, będącego również projektem dr. M. Siwickiego. Każdy z tych projektów został opisany w przedłożonej przez Habilitanta dokumentacji. Pełnił / pełni również funkcję opiekuna Koła Naukowego Pedagogiki Teatru i Animacji Kultury (zaświadczenie wydane w 2017 r.)

Ponadto współorganizował szkolenie *Nowe cyberuzależnienia*, w którym wzięli udział nauczyciele z Zespołu Szkół nr 2 w Grójcu (2017) oraz zorganizował cykl wykładów szkoleniowych z zakresu komunikacji medialnej i mediów dla pracowników Krajowego Ośrodka Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej w Warszawie (2016).

Brał również aktywny udział w debatach naukowych zorganizowanych w ramach ogólnopolskich seminariów podoktorskich, prowadzonych przez prof. dr. ha. Mirosława J. Szymańskiego, dr. hab. Franciszka Szloska prof. APS, prof. dr hab. Barbarę Smolińską-Theiss oraz w ramach seminarium doktorskiego prowadzonego przez dr. hab. Macieja Tanasia prof. APS.

Habilitant recenzował również prace licencjackie i magisterskie. Był promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej mgr Małgorzaty Minchberg pt. *Interdyscyplinarna edukacja przez sztukę sposobem na kształtowanie estetycznego środowiska wychowania*, przygotowanej pod kierunkiem naukowym dr. hab. Macieja Tanasia prof. APS (2021), a także jest aktualnie promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej mgr Barbary Biszcuk pt. *Projekt edukacyjny STEM w polskiej szkole*, przygotowywanej pod kierunkiem naukowym dr hab. Barbary Galas prof. UKSW.

Odnotować należy również aktywność organizacyjną Habilitanta. Otóż dr. M. Siwicki, w latach 2017-2020, był członkiem Senackiej Komisji Akademii Pedagogiki Specjalnej ds. promocji. Przejawia aktywność kulturalną na rzecz środowiska akademickiego – członek zespołu wokalnego APSsolutni, autor scenariusza okolicznościowego występu z okazji jubileuszu 90-

lecia prof. dr. hab. Zygmunta Wiatrowskiego, występy z okazji jubileuszy zasłużonych dla Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej profesorów, a także autorstwo scenariusza i udział w filmie promocyjnym (2021).

Godna docenienia jest działalność dr. M. Siwickiego popularyzująca naukę oraz Jego aktywność w mediach. W przedłożonej dokumentacji podał przykładowe jej przejawy – wywiady oraz seria artykułów propagujących sporty wodne – dziewięć odcinków w *Życiu Powiatu Iławskiego* oraz siedem (jako ich skrócona wersja) na portalu internetowym *Gazety Iławskiej*.

Przedstawiona powyżej działalność dydaktyczna i organizacyjną dowodzi, iż dr M. Siwicki jest zaangażowanym nauczycielem akademickim, który poprzez wprowadzanie innowacyjnych form pracy ze studentami przyczynia się do podniesienia jakości ich kształcenia. O czym może świadczyć także przyznana przez Samorząd Studentów APS Statuetka *Sowa* w kategorii „wykład mały,” w uznaniu za atrakcyjność prowadzonych zajęć (2020). Natomiast powierzenie Habilitantowi funkcji promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich wskazuje na docenienie posiadanych przez Niego kompetencji naukowo-badawczych. Doceniam także aktywność kulturalną Habilitanta, przejawianą na rzecz Uczelni, która wskazuje na ponadprzeciętne zaangażowanie w życie środowiska akademickiego. Stąd ocena pozytywna działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej.

Konkluzja.

Dokonana analiza wskazanego przez dr. Marka Siwickiego osiągnięcia naukowego, będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, z uwzględnieniem pozostałych osiągnięć upoważnia do pozytywnej ich oceny. Przesądzają o niej:

- wykazana w recenzji naukowa wartość osiągnięcia w postaci autorskiej monografii pt.: *Nowe podwórka współczesnego dzieciństwa*, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, Warszawa 2021, którą oprócz naukowej ważności, cechuje oryginalne, autorskie i erudycyjne odczytanie (w dialogu) tekstów naukowych dotyczących dzieciństwa, zabawy i podwórek, a przede wszystkim konceptualizacja dziecięcego świata życia realnego i wirtualnego, czemu przypisuję istotną wartość poznawczą dla pedagogiki;

jak również:

- dorobek naukowy Habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, odzwierciedlający obszary naukowo badawczej aktywności Habilitanta (pedagogika społeczna, pedagogika mediów, pedagogika kultury fizycznej), przy ograniczonej jednak obecności osiągnięć Habilitanta w międzynarodowej przestrzeni naukowej oraz braku aktywności w ramach projektów badawczych finansowanych ze środków pozauczelnianych;

- działalność dydaktyczna i popularyzatorska, w której dorobek naukowy Habilitanta znajduje praktyczne odzwierciedlenie.

Stwierdzam zatem, że osiągnięcie naukowe dr. Marka Siwickiego w wystarczającym stopniu spełnia wymogi określone w art. 219. w ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst ujednolicony: Dz.U. 2018 poz. 1668) i wnoszę o nadanie dr. Markowi Siwickiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.